

9.5 Fluxul unui vector printr-o suprafață deschisă-continuare

Observație: Dacă vrem să calculăm fluxul vectorului

$$\vec{a} = P(x, y, z)\vec{i} + Q(x, y, z)\vec{j} + R(x, y, z)\vec{k}$$

prin suprafața S definită de ecuația $z = f(x, y)$, prin proiecția pe planul xy , nu este necesar să determinăm vectorul unitate \vec{n}^0 normal la suprafață. În locul acestuia este suficient vectorul normal:

$$\vec{n} = \pm \text{grad} [z - f(x, y)] = \pm \left(-\frac{\partial f}{\partial x} \vec{i} - \frac{\partial f}{\partial y} \vec{j} + \vec{k} \right)$$

Formula de calcul a fluxului devine:

$$\begin{aligned} \Phi &= \iint_S (\vec{a}, \vec{n}^0) d\sigma = \iint_{D_{xy}} (\vec{a}, \vec{n}^0) \Big|_{z=f(x,y)} \sqrt{1 + \left(\frac{\partial f}{\partial x}\right)^2 + \left(\frac{\partial f}{\partial y}\right)^2} dx dy \\ &= \iint_{D_{xy}} (\vec{a}, \vec{n}) \Big|_{z=f(x,y)} dx dy = \pm \iint_{D_{xy}} \left(-P(x, y, f(x, y)) \frac{\partial f}{\partial x} - Q(x, y, f(x, y)) \frac{\partial f}{\partial y} + R(x, y, f(x, y)) \right) dx dy \end{aligned}$$

Exemplu:

Calculați fluxul vectorului $\vec{a} = xz\vec{i}$ prin fața externă a paraboloidului $z = 1 - x^2 - y^2$ mărginit de planul $z = 0$ ($z \geq 0$).

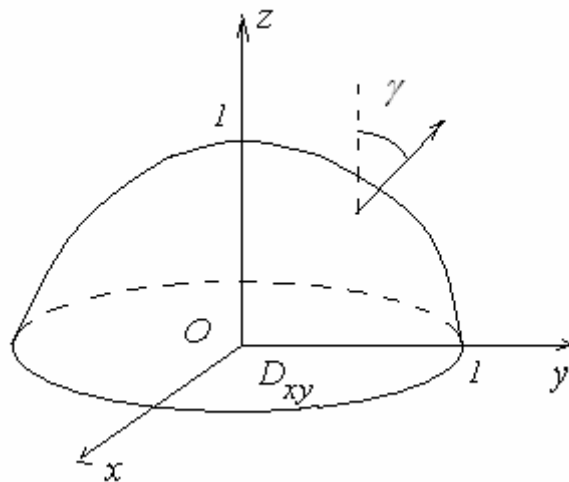

Figura 9.15

$$\vec{n} = \text{grad} (z - 1 + x^2 + y^2) = 2x\vec{i} + 2y\vec{j} + \vec{k}$$

$$(\vec{a}, \vec{n})|_{z=f(x,y)} = 2x^2(1-x^2-y^2)$$

$$\Phi = \iint_{D_{xy}} 2x^2(1-x^2-y^2) dx dy$$

Datorită simetriei domeniului D_{xy} , transformăm integrala în coordonate polare.

$$\begin{cases} x = \rho \cos \varphi & \rho: 0 \rightarrow 1 \\ y = \rho \sin \varphi & \varphi: 0 \rightarrow 2\pi \end{cases}$$

$$\begin{aligned} \Phi &= \int_0^{2\pi} d\varphi \int_0^1 2\rho^2 \cos^2 \varphi (1-\rho^2) \rho d\rho = \int_0^{2\pi} 2 \cos^2 \varphi d\varphi \int_0^1 \rho^3 (1-\rho^2) d\rho \\ &= 2 \int_0^{2\pi} \frac{1+\cos 2\varphi}{2} d\varphi \left(\frac{\rho^4}{4} - \frac{\rho^6}{6} \right) \Big|_0^1 = \left(\varphi \Big|_0^{2\pi} + \frac{\sin 2\varphi}{2} \Big|_0^{2\pi} \right) \left(\frac{1}{4} - \frac{1}{6} \right) = 2\pi \frac{1}{12} = \frac{\pi}{6} \end{aligned}$$

- **Proiecția pe trei plane de coordonate**

Fie S o suprafață proiectabilă în mod unic pe cele trei plane de coordonate. Notăm cu D_{xy} , D_{xz} și D_{yz} proiecțiile lui S pe planele xy , xz și yz respectiv.

Ecuția $F(x, y, z) = 0$ care definește suprafața S este rezolvabilă în mod unic, în fiecare argument, adică există

$$x = f_1(y, z), \quad y = f_2(x, z), \quad z = f_3(x, y)$$

Fluxul vectorului

$$\vec{a} = P(x, y, z)\vec{i} + Q(x, y, z)\vec{j} + R(x, y, z)\vec{k}$$

prin suprafața S a cărei vector unitate normal este

$$\vec{n}^0 = \cos \alpha \vec{i} + \cos \beta \vec{j} + \cos \gamma \vec{k}$$

poate fi scris astfel:

$$\Phi = \iint_S (\vec{a}, \vec{n}^0) d\sigma = \iint_S [P(x, y, z) \cos \alpha + Q(x, y, z) \cos \beta + R(x, y, z) \cos \gamma] d\sigma$$

Avem în vedere că:

$$\begin{cases} d\sigma \cos \alpha = \pm dydz \\ d\sigma \cos \beta = \pm dx dz \\ d\sigma \cos \gamma = \pm dx dy \end{cases}$$

cu semnul fiecărei formule ales în corespondență cu semnul lui $\cos \alpha$, $\cos \beta$, $\cos \gamma$, pe suprafața S , fluxul devine:

$$\Phi = \pm \iint_{D_{yz}} P[f_1(y, z), y, z] dy dz \pm \iint_{D_{xz}} Q[x, f_2(x, z), z] dx dz \pm \iint_{D_{xy}} R[x, y, f_3(x, y)] dx dy$$

Exemplu:

Calculați fluxul câmpului vectorial $\vec{a} = y\vec{i} + z\vec{j} + x\vec{k}$ prin triunghiul din planul $x + y + z = l$, $l > 0$, tăiat de planele $x = 0$, $y = 0$, $z = 0$ (unghiul γ este ascuțit).

$$\vec{n}^0 = \frac{\text{grad}(z + x + y - l)}{|\text{grad}(z + x + y - l)|} = \frac{\vec{i} + \vec{j} + \vec{k}}{\sqrt{3}}$$

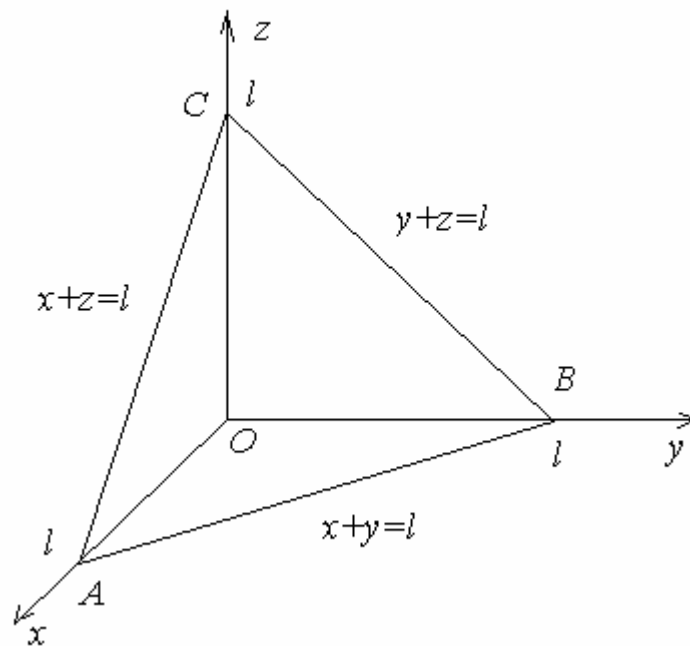

Figura 9.16

$$\cos \alpha = \cos \beta = \cos \gamma = \frac{1}{\sqrt{3}} > 0$$

Toate integralele din formula fluxului se iau cu plus.

$$\Phi = \iiint_{D_{yz}} y dy dz + \iiint_{D_{xz}} z dx dz + \iiint_{D_{xy}} x dx dy$$

$$\iiint_{D_{yz}} y dy dz = \int_0^l dy \int_0^{l-y} y dz = \int_0^l y(l-y) dy = \left(l \frac{y^2}{2} - \frac{y^3}{3} \right) \Big|_0^l = l^3 \left(\frac{1}{2} - \frac{1}{3} \right) = \frac{l^3}{6}$$

$$\iiint_{D_{xz}} z dx dz = \int_0^l dx \int_0^{l-x} z dz = \int_0^l \frac{(l-x)^2}{2} dx = \frac{1}{2} \left(l^2 x - 2l \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{3} \right) \Big|_0^l = \frac{l^3}{6}$$

$$\iiint_{D_{xy}} x dx dy = \int_0^l dx \int_0^{l-x} x dy = \int_0^l x(l-x) dx = \left(l \frac{x^2}{2} - \frac{x^3}{3} \right) \Big|_0^l = l^3 \left(\frac{1}{2} - \frac{1}{3} \right) = \frac{l^3}{6}$$

$$\Phi = \frac{l^3}{6} + \frac{l^3}{6} + \frac{l^3}{6} = \frac{l^3}{2}$$

9.6 Fluxul unui câmp vectorial printr-o suprafață închisă

Teoremă: Dacă într-un domeniu $G \subset \mathbb{R}^3$, componentele câmpului vectorial

$$\vec{a} = P(x, y, z)\vec{i} + Q(x, y, z)\vec{j} + R(x, y, z)\vec{k} \quad (1)$$

sunt continue și au derivatele parțiale $\frac{\partial P}{\partial x}$, $\frac{\partial Q}{\partial y}$, $\frac{\partial R}{\partial z}$ continue, atunci fluxul câmpului vectorial \vec{a} prin orice suprafață închisă S , netedă pe porțiuni, din domeniul G , este egal cu integrala triplă a funcției $\frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial Q}{\partial y} + \frac{\partial R}{\partial z}$ pe domeniul V mărginit de suprafața S :

$$\Phi = \oiint_S (\vec{a}, \vec{n}^0) d\sigma = \iiint_V \left(\frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial Q}{\partial y} + \frac{\partial R}{\partial z} \right) dV \quad (2)$$

Aceasta este *formula Gauss-Ostrogradsky*. Aici \vec{n}^0 este vectorul unitate al normalei exterioare la suprafața S și \oiint_S notează fluxul printr-o suprafață închisă.

Exemple:

1. Determinați fluxul vectorului $\vec{a} = 2x\vec{i} - (z-1)\vec{k}$ prin suprafața închisă:

$$S : \{x^2 + y^2 = 4, z = 0, z = 1\}$$

prin definiție și cu formula Gauss-Ostrogradsky.

- Cu definiția:

$$\Phi = \Phi_1 + \Phi_2 + \Phi_3$$

$$\Phi_1 = \oiint_{S_1} (\vec{a}, \vec{n}_1^0) d\sigma = \oiint_{S_1} (z-1) d\sigma = -\oiint_{S_1} d\sigma = -\pi R^2 = -4\pi$$

$$\Phi_2 = \oiint_{S_2} (\vec{a}, \vec{n}_2^0) d\sigma = -\oiint_{S_2} (z-1) d\sigma = 0$$

$$\vec{n}_3^0 = \frac{\text{grad}(x^2 + y^2 - 4)}{|\text{grad}(x^2 + y^2 - 4)|} = \frac{2x\vec{i} + 2y\vec{j}}{\sqrt{4x^2 + 4y^2}} = \frac{x\vec{i} + y\vec{j}}{2}$$

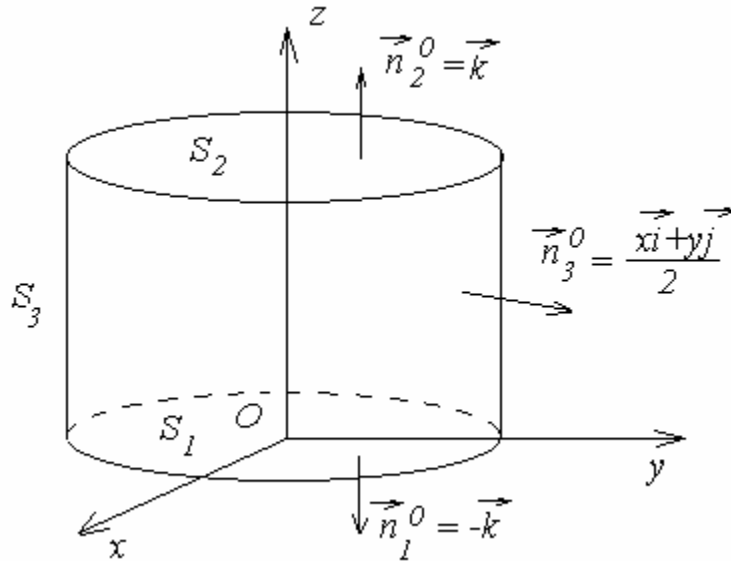

Figura 9.17

$$\Phi_3 = \iint_{S_3} (\vec{a}, \vec{n}_3^0) d\sigma = \iint_{S_3} x^2 d\sigma$$

Având în vedere simetria suprafeței, vom folosi coordonate cilindrice:

$$\begin{cases} x = 2 \cos \varphi \\ y = 2 \sin \varphi \\ z = z \end{cases} \quad d\sigma = 2d\varphi dz$$

$$\Phi_3 = \int_0^{2\pi} d\varphi \int_0^1 4 \cos^2 \varphi dz = 4 \int_0^{2\pi} (1 + \cos 2\varphi) d\varphi = 8\pi$$

$$\Phi = -4\pi + 0 + 8\pi = 4\pi$$

- Cu Gauss-Ostrogradsky:

$$\Phi = \iiint_V \left(\frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial Q}{\partial y} + \frac{\partial R}{\partial z} \right) dV = \iiint_V (2 + 0 - 1) dV = \iiint_V dV = 4\pi$$

2. Determinați fluxul vectorului $\vec{r} = x\vec{i} + y\vec{j} + z\vec{k}$ prin sfera de rază R și centru originea sistemului de coordonate prin definiție și cu formula Gauss-Ostrogradsky.

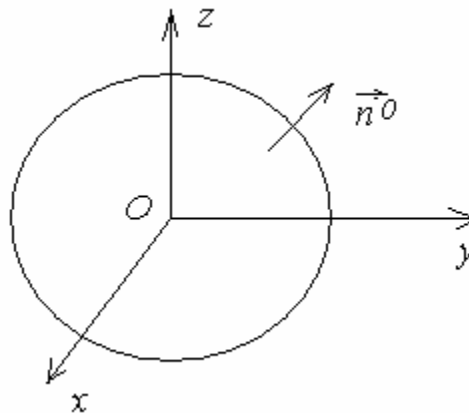

Figura 9.18

- Cu definiția:

\vec{n}^0 este vectorul unitate normal la sferă

$$\vec{n}^0 = \frac{x\vec{i} + y\vec{j} + z\vec{k}}{R} = \frac{\vec{r}}{R}$$

$$(\vec{r}, \vec{n}^0) = \left(\vec{r}, \frac{\vec{r}}{R}\right) = \frac{R^2}{R} = R = ct$$

$$\Phi = \oiint_{S_R} (\vec{r}, \vec{n}^0) d\sigma = R \oiint_{S_R} d\sigma = R4\pi R^2 = 4\pi R^3$$

- Cu Gauss-Ostrogradsky:

$$\Phi = \iiint_V \left(\frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial Q}{\partial y} + \frac{\partial R}{\partial z} \right) dV = \iiint_V (1+1+1) dV = 3 \iiint_V dV = 3 \frac{4\pi R^3}{3} = 4\pi R^3$$

3. Determinați fluxul vectorului $\vec{a} = 3x\vec{i} - y\vec{j} - z\vec{k}$ prin suprafața închisă:

$$S: \begin{cases} z = 9 - x^2 - y^2 \\ z = 0 \quad (z > 0) \end{cases}$$

prin definiție și cu formula Gauss-Ostrogradsky.

- Cu definiția:

$$\Phi = \Phi_1 + \Phi_2$$

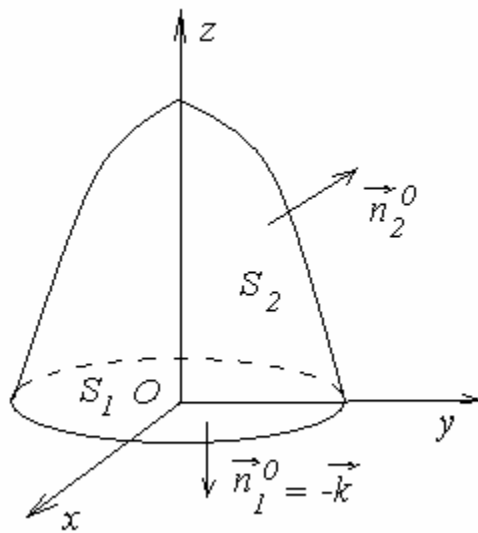

Figura 9.19

$$\Phi_1 = \iint_{S_1} (\vec{a}, \vec{n}_1^0) d\sigma = \iint_{S_1} z d\sigma = 0$$

$$\vec{n}_2 = \text{grad}(z + x^2 + y^2 - 9) = 2x\vec{i} + 2y\vec{j} + \vec{k}$$

$$\Phi_2 = \iint_{S_2} (\vec{a}, \vec{n}_2^0) d\sigma = \iint_{D_{xy}} (\vec{a}, \vec{n}_2)|_{z=f(x,y)} dx dy$$

$$(\vec{a}, \vec{n}_2)|_{z=9-x^2-y^2} = (6x^2 - 2y^2 - z)|_{z=9-x^2-y^2} = 7x^2 - y^2 - 9$$

Având în vedere simetria suprafeței, vom folosi coordonate polare:

$$\begin{cases} x = \rho \cos \varphi & \rho: 0 \rightarrow 3 \\ y = \rho \sin \varphi & \varphi: 0 \rightarrow 2\pi \end{cases}$$

$$\Phi_2 = \iint_{D_{xy}} (\vec{a}, \vec{n}_2)|_{z=f(x,y)} dx dy = \iint_{D_{xy}} (7x^2 - y^2 - 9) dx dy$$

$$= \int_0^{2\pi} d\varphi \int_0^3 (7\rho^2 \cos^2 \varphi - \rho^2 \sin^2 \varphi - 9) \rho d\rho = \int_0^{2\pi} d\varphi \int_0^3 (8\rho^2 \cos^2 \varphi - \rho^2 - 9) \rho d\rho$$

$$= \int_0^{2\pi} \left(8 \frac{\rho^4}{4} \cos^2 \varphi - \frac{\rho^4}{4} - 9 \frac{\rho^2}{2} \right) \Big|_0^3 d\varphi = \int_0^{2\pi} \left(162 \cos^2 \varphi - \frac{81}{4} - \frac{81}{2} \right) d\varphi$$

$$= \int_0^{2\pi} \left(81 + 81 \cos 2\varphi - \frac{243}{4} \right) d\varphi = \frac{81}{4} 2\pi = \frac{81}{2} \pi$$

- Cu Gauss-Ostrogradsky:

$$\Phi = \iiint_V \left(\frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial Q}{\partial y} + \frac{\partial R}{\partial z} \right) dV = \iiint_V (3 - 1 - 1) dV = \iiint_V dV$$

Având în vedere simetria suprafeței, vom folosi coordonate cilindrice:

$$\begin{cases} x = \rho \cos \varphi \\ y = \rho \sin \varphi \\ z = z \end{cases} \quad dV = \rho d\rho d\varphi dz \quad \begin{cases} \rho: 0 \rightarrow 3 \\ \varphi: 0 \rightarrow 2\pi \\ z: 0 \rightarrow 9 - \rho^2 \end{cases}$$

$$\Phi = \int_0^{2\pi} d\varphi \int_0^3 \rho d\rho \int_0^{9-\rho^2} dz = 2\pi \int_0^3 \rho(9-\rho^2) d\rho = 2\pi \left(9\frac{\rho^2}{2} - \frac{\rho^4}{4} \right) \Big|_0^3 = 2\pi \left(\frac{81}{2} - \frac{81}{4} \right) = \frac{81}{2}\pi$$

Remarcă: Când suprafața S este deschisă, adesea este convenabil să închidem suprafața și să utilizăm formula Gauss-Ostrogradsky.

Exemplu:

Determinați fluxul vectorului $\vec{a} = (y^2 + z^2)\vec{i} - y^2\vec{j} + 2yz\vec{k}$ prin suprafața $S : x^2 + z^2 = y^2, (0 \leq y \leq 1)$.

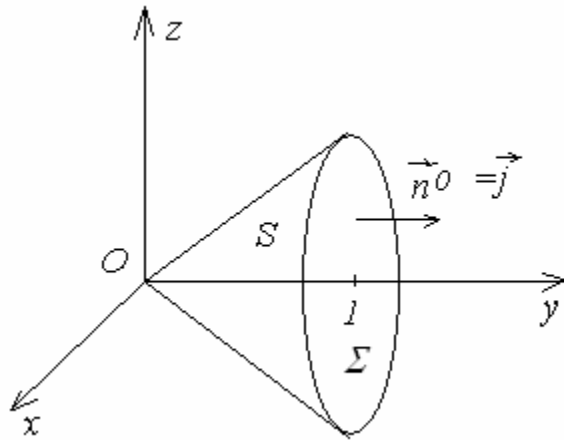

Figura 9.20

Suprafața S reprezintă un con cu axa Oy . Încidem conul cu discul Σ din planul $y=1$.

Notății: Φ_1 fluxul necunoscut

Φ_2 fluxul prin Σ

$$\Phi_1 + \Phi_2 = \iiint_V \left(\frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial Q}{\partial y} + \frac{\partial R}{\partial z} \right) dV = \iiint_V (0 - 2y + 2y) dV = 0$$

$$\Phi_1 + \Phi_2 = 0 \Rightarrow \Phi_1 = -\Phi_2$$

$$\Phi_2 = \iint_{\Sigma} (\vec{a}, \vec{n}^0) d\sigma = \iint_{\Sigma} (\vec{a}, \vec{j}) d\sigma = \iint_{\Sigma} (-y^2) d\sigma = -\iint_{\Sigma} d\sigma = -\pi$$

$$\Phi_1 = -\Phi_2 = \pi$$

9.7 Divergența unui câmp vectorial

Considerăm câmpul vectorial al vitezelor dintr-un fluid în mișcare. Fie S o suprafață închisă în fluid.

- Dacă fluxul prin S este *pozitiv*, aceasta sugerează că pentru spațiul mărginit de S , ieșirea de fluid este mai mare decât intrarea. Spunem că există *surse* în S care generează fluid.
- Dacă fluxul prin S este *negativ*, intrarea este mai mare decât ieșirea. Spunem că există *absorbție* în S pentru fluid.

În consecință, cantitatea:

$$\Phi = \oiint_S (\vec{a}, \vec{n}^0) d\sigma \quad (3)$$

caracterizează natura câmpului vectorial din interiorul suprafeței S , anume prezența punctelor sursă și absorbție de câmp în interiorul lui S . Conceptul de *flux* al unui vector printr-o suprafață închisă conduce la noțiunea de *divergență* a câmpului. Divergența unui câmp vectorial este o funcție scalară care asociază un număr fiecărui punct din câmp.

Fie M un punct dat din câmp. Închidem punctul cu o suprafață arbitrară S , de exemplu o sferă cu o rază suficient de mică. Notăm cu (V) domeniul mărginit de S și cu V volumul acestuia.

Fluxul vectorului \vec{a} prin S este:

$$\Phi = \oiint_S (\vec{a}, \vec{n}^0) d\sigma \quad (4)$$

Considerăm raportul:

$$\frac{\oiint_S (\vec{a}, \vec{n}^0) d\sigma}{V} \quad (5)$$

Deoarece numărătorul ne indică generarea realizată de sursele din (V) , atunci raportul (5) ne indică generarea medie din unitatea de volum sau cantitatea de surse pe unitatea de volum.

Definiție: Dacă raportul (5) are limită finită atunci când (V) se reduce la punctul M , atunci această limită definește *divergența câmpului vectorial* \vec{a} în punctul M și se notează $div \vec{a}(M)$:

$$div \vec{a}(M) = \lim_{(V) \rightarrow M} \frac{\oiint_S (\vec{a}, \vec{n}^0) d\sigma}{V} \quad (6)$$

Dacă $\operatorname{div} \vec{a}(M) > 0$, atunci în punctul M avem o sursă de câmp.

Dacă $\operatorname{div} \vec{a}(M) < 0$, atunci în punctul M avem un punct de absorbție de câmp.

Observație: Conform definiției, divergența unui câmp vectorial \vec{a} în punctul M este o densitate volumică a fluxului câmpului vectorial \vec{a} în acel punct.

- **Metodă de calcul a divergenței în coordonate carteziene**

Fie câmpul vectorial:

$$\vec{a} = P(x, y, z)\vec{i} + Q(x, y, z)\vec{j} + R(x, y, z)\vec{k} \quad (7)$$

cu componentele funcției continue care au derivate parțiale $\frac{\partial P}{\partial x}$, $\frac{\partial Q}{\partial y}$, $\frac{\partial R}{\partial z}$ continue pe o vecinătate a punctului M .

Aplicăm teorema Gauss-Ostrogradsky fluxului câmpului \vec{a} prin orice suprafață închisă S din vecinătatea lui M , care conține punctul M :

$$\oiint_S (\vec{a}, \vec{n}^0) d\sigma = \iiint_V \left(\frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial Q}{\partial y} + \frac{\partial R}{\partial z} \right) dV \quad (8)$$

Integralei triple din dreapta îi aplicăm teorema de medie:

$$\oiint_S (\vec{a}, \vec{n}^0) d\sigma = \left(\frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial Q}{\partial y} + \frac{\partial R}{\partial z} \right)_{M_m} V \quad (9)$$

Substituim această relație în definiția (6):

$$\operatorname{div} \vec{a}(M) = \lim_{(V) \rightarrow M} \left(\frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial Q}{\partial y} + \frac{\partial R}{\partial z} \right)_{M_m} \quad (10)$$

Când (V) se reduce la punctul M și $M_m \rightarrow M$, și cu ipoteza de continuitate a derivatelor parțiale, avem:

$$\operatorname{div} \vec{a}(M) = \left(\frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial Q}{\partial y} + \frac{\partial R}{\partial z} \right)_M \quad (11)$$

$$\operatorname{div} \vec{a} = \frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial Q}{\partial y} + \frac{\partial R}{\partial z} \quad (12)$$

Toate cantitățile din formula (12) se calculează în același punct.

Formula Gauss-Ostrogradsky poate fi rescrisă:

$$\oiint_S (\vec{a}, \vec{n}^0) d\sigma = \iiint_V \operatorname{div} \vec{a} dV \quad (13)$$

• **Reguli de calcul pentru divergență**

1. *Liniaritate*

$$\operatorname{div}(C_1 \vec{a}_1 + C_2 \vec{a}_2 + \dots + C_n \vec{a}_n) = C_1 \operatorname{div} \vec{a}_1 + C_2 \operatorname{div} \vec{a}_2 + \dots + C_n \operatorname{div} \vec{a}_n \quad (14)$$

unde C_1, C_2, \dots, C_n sunt constante.

2. Divergența unui vector constant \vec{c} este nulă.

$$\operatorname{div} \vec{c} = 0 \quad (15)$$

3. Divergența produsului unei funcții scalare $u(M)$ cu un vector $\vec{a}(M)$:

$$\operatorname{div}(u\vec{a}) = u \operatorname{div} \vec{a} + (\operatorname{grad} u, \vec{a}) \quad (16)$$

Într-adevăr, dacă $\vec{a} = P\vec{i} + Q\vec{j} + R\vec{k}$, atunci

$$\begin{aligned} \operatorname{div}(u\vec{a}) &= \operatorname{div}(uP\vec{i} + uQ\vec{j} + uR\vec{k}) = \frac{\partial(uP)}{\partial x} + \frac{\partial(uQ)}{\partial y} + \frac{\partial(uR)}{\partial z} \\ &= u \frac{\partial P}{\partial x} + u \frac{\partial Q}{\partial y} + u \frac{\partial R}{\partial z} + \frac{\partial u}{\partial x} P + \frac{\partial u}{\partial y} Q + \frac{\partial u}{\partial z} R \\ &= u \operatorname{div} \vec{a} + (\operatorname{grad} u, \vec{a}) \end{aligned}$$

Exemplu:

Calculați divergența vectorului:

$$\vec{a} = \varphi(r)\vec{r}^0 = \varphi(r)\frac{\vec{r}}{r}$$

unde $\vec{r} = x\vec{i} + y\vec{j} + z\vec{k}$ și $r = |\vec{r}|$ este distanța de la origine la un punct arbitrar $M(x, y, z)$.

$$\operatorname{div} \vec{a} = \operatorname{div} \left(\frac{\varphi(r)}{r} \vec{r} \right) = \frac{\varphi(r)}{r} \operatorname{div} \vec{r} + \left(\operatorname{grad} \frac{\varphi(r)}{r}, \vec{r} \right)$$

$$\operatorname{div} \vec{r} = \frac{\partial x}{\partial x} + \frac{\partial y}{\partial y} + \frac{\partial z}{\partial z} = 3$$

$$\operatorname{grad} \frac{\varphi(r)}{r} = \left(\frac{\varphi(r)}{r} \right)' \operatorname{grad} r = \frac{r\varphi'(r) - \varphi(r)}{r^2} \vec{r}^0$$

$$\left(\operatorname{grad} \frac{\varphi(r)}{r}, \vec{r} \right) = \left(\frac{r\varphi'(r) - \varphi(r)}{r^2} \vec{r}^0, \vec{r} \right) = \frac{r\varphi'(r) - \varphi(r)}{r} = \varphi'(r) - \frac{\varphi(r)}{r}$$

$$\operatorname{div} \vec{a} = 3 \frac{\varphi(r)}{r} + \varphi'(r) - \frac{\varphi(r)}{r} = 2 \frac{\varphi(r)}{r} + \varphi'(r)$$

Definiție: Dacă în toate punctele unui domeniu $G \subset R^3$, divergența unui câmp vectorial \vec{a} definit pe G , este nulă, adică:

$$\operatorname{div} \vec{a} = 0 \tag{17}$$

atunci câmpul se numește *solenoidal* pe domeniul G .

Observație: În câmp solenoidal, fluxul câmpului vectorial prin orice suprafață închisă S din câmp, este nul

$$\oiint_S (\vec{a}, \vec{n}^0) d\sigma = 0 \tag{18}$$

- **Proprietățile unui câmp solenoidal (fără surse)**

Fie Σ o suprafață plană în câmpul vectorial \vec{a} și fie γ frontiera lui Σ , adică $\gamma = \partial\Sigma$. Totalitatea liniilor de câmp care trec prin frontiera γ formează un *tub vectorial*. Considerăm o secțiune arbitrară a tubului Σ_1 . Normala \vec{n}_1 la Σ_1 este orientată în direcția câmpului \vec{a} .

Teorema 1: Într-un câmp solenoidal \vec{a} , fluxul vectorului \vec{a} prin orice secțiune a unui tub vectorial este același.

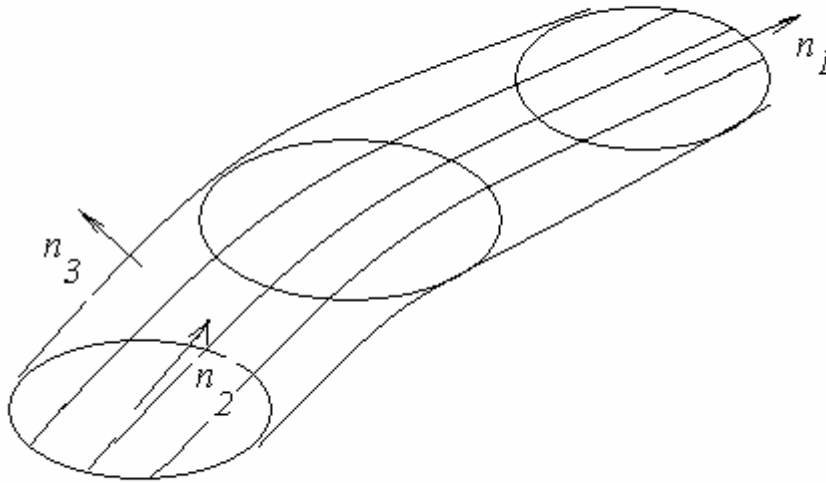

Figura 9.21

Demonstrație: Fie Σ_1 și Σ_2 două secțiuni arbitrare, care nu se intersectează, ale aceluiași tub vectorial. Trebuie să arătăm că:

$$\iint_{\Sigma_1} (\vec{a}, \vec{n}_1^0) d\sigma = \iint_{\Sigma_2} (\vec{a}, \vec{n}_2^0) d\sigma \quad (19)$$

Notăm cu Σ_3 suprafața laterală a tubului, cuprinsă între cele două secțiuni arbitrare. Cele trei suprafețe Σ_1 , Σ_2 și Σ_3 formează împreună o suprafață închisă $\Sigma = \Sigma_1 + \Sigma_2 + \Sigma_3$. Deoarece câmpul \vec{a} este presupus solenoidal, avem:

$$\oiint_{\Sigma} (\vec{a}, \vec{n}^0) d\sigma = 0$$

Cu proprietatea de aditivitate a fluxului, putem scrie:

$$\iint_{\Sigma_1} (\vec{a}, \vec{n}_1^0) d\sigma + \iint_{\Sigma_2} (\vec{a}, -\vec{n}_2^0) d\sigma + \iint_{\Sigma_3} (\vec{a}, \vec{n}_3^0) d\sigma = 0$$

Pe suprafața Σ_3 , care este formată din linii de câmp, avem $\vec{n}_3^0 \perp \vec{a}$. Atunci, $(\vec{a}, \vec{n}_3^0) = 0$ pe suprafața Σ_3 , și astfel ultima integrală este nulă. Deci,

$$\iint_{\Sigma_1} (\vec{a}, \vec{n}_1^0) d\sigma = \iint_{\Sigma_2} (\vec{a}, \vec{n}_2^0) d\sigma$$

Fie L un contur închis, orientat, care este frontiera suprafeței Σ . Vom spune că L este *bordul orientat* al suprafeței Σ .

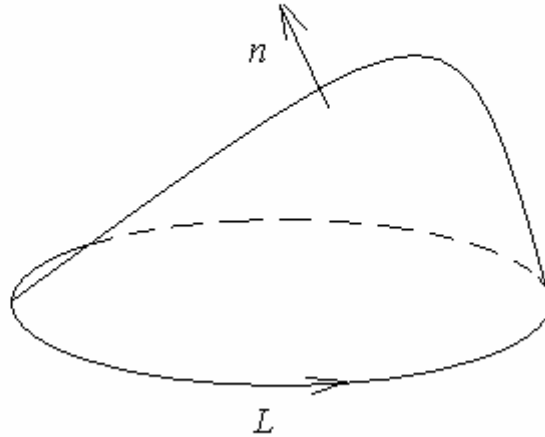

Figura 9.22

Considerăm vectorul normal \vec{n} la Σ astfel încât să existe o legătură directă între \vec{n} și parcurgerea bordului L .

Teorema 2: Într-un câmp solenoidal \vec{a} , fluxul vectorului \vec{a} prin orice suprafață care are același bord orientat este același, adică:

$$\iint_{\Sigma_1} (\vec{a}, \vec{n}_1^0) d\sigma = \iint_{\Sigma_2} (\vec{a}, \vec{n}_2^0) d\sigma \quad (20)$$

Observație: Într-un câmp solenoidal liniile de câmp nu încep și nu se termină în câmp. Acestea pot fi curbe închise sau deschise ce pot avea capetele pe frontiera domeniului pe care e definit câmpul.

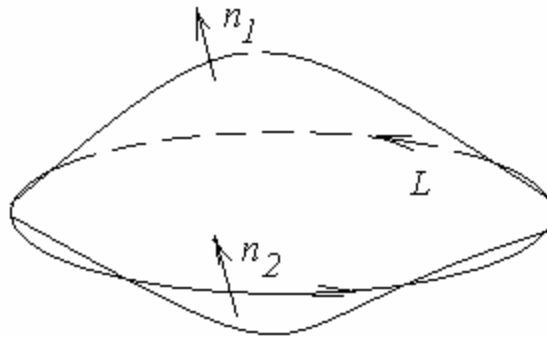

Figura 9.23

Exemplu:

Considerăm câmpul produs de o sarcină punctuală q plasată în originea sistemului de coordonate. Intensitatea câmpului este:

$$\vec{E} = \frac{q}{r^2} \vec{r}^0$$

$$\operatorname{div} \vec{E} = \operatorname{div} \left(\frac{q}{r^2} \vec{r}^0 \right) = \operatorname{div} \left(\frac{q}{r^3} \vec{r} \right)$$

unde $\vec{r} = x\vec{i} + y\vec{j} + z\vec{k}$ și $r = |\vec{r}| = \sqrt{x^2 + y^2 + z^2}$

Pentru $r \neq 0$ avem

$$\begin{aligned} \operatorname{div} \left(\frac{q}{r^3} \vec{r} \right) &= \frac{q}{r^3} \operatorname{div} \vec{r} + \left(\operatorname{grad} \frac{q}{r^3}, \vec{r} \right) \\ &= 3 \frac{q}{r^3} + \left(-3 \frac{q}{r^4} \vec{r}^0, r \vec{r}^0 \right) = 3 \frac{q}{r^3} - 3 \frac{q}{r^3} = 0 \end{aligned}$$

Câmpul \vec{E} este solenoidal în orice domeniu G care nu conține punctul $O(0,0,0)$.

Fluxul câmpului \vec{E} prin sfera S_R de rază R și centru punctul $O(0,0,0)$ este:

$$\begin{aligned} \Phi &= \oiint_{S_R} (\vec{E}, \vec{n}^0) d\sigma = \oiint_{S_R} \left(\frac{q}{r^2} \vec{r}^0, \vec{r}^0 \right) d\sigma = \frac{q}{R^2} \oiint_{S_R} d\sigma = \frac{q}{R^2} 4\pi R^2 \\ &\Phi = 4\pi q \end{aligned}$$

Fluxul câmpului \vec{E} prin orice suprafață închisă care conține originea $O(0,0,0)$ este $4\pi q$.